

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Compendiolvm Vitæ Admirabilis Et Pretiosæ Mortis B.
Rosæ De S. Maria Limensis Peruanæ, Tertii Ordinis S. P.
Dominici à S. D. N. Clemente IX. Beatis Annumeratæ**

González de Acuña, Antonio

Augustæ Vindellicorum, 1668

Capvt XIII. Rosæ ardentissimus erga Sponsum amor, variis indiciis manifestus: Impetratum ab illa miraculum sudantis imaginis, ut Christum omnibus amandum persuadeat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44063

CAPVT XIII.

ROSÆ ardentissimus erga Spon-
sum amor, variis indiciis manifestus: Im-
petratum ab illa miraculum sudantis imaginis,
ut Christum omnibus amandum
persuadeat.

QUANTA in hujus Virginis corde flagraret
Æthna divini amoris, palam aliquando fe-
cerunt splendores, & flammæ ab orantis vultu
scintillantes. Visa non rarò est evibrare per os,
oculosque lucidissimum ignem, præcipnè dum
funderet preces. Ejusdem ardoris indices e-
rant ignita suspiria, quibus perpetuò divinum
cordis æstum ventilabat. Ardentes perpetuò
precatiunculas jaculabatur in cælum, quas o-
peræ pretium esset hic apponere, namque plu-
rimis ulu fuere non sine maximo divini amo-
ris incremento. Omnia Rosæ colloquia, salu-
tationes, responsa, amoris divini mentione
condiebantur. Unicum illi solatium erat, de
amore divino aut audire, aut loqui, omne aliud
argumentum, comi dexteritate huc inflectere.
Tunc Virgini aliàs taciturnæ præstò erat facun-
dia mirabilis: fulgurabant oculi, & ex cordis a-
bundantia loqui linguam manifestum erat. At
cum in privato Oratorio solvebatur in preces,
gratissimum erat audire invitantem singulos
ordines creatarum rerum ad amorem divini

Conditoris. Duabus ac tribus horis eidem in-
sistebat, & clam audiebatur à multis, qui vide-
runt arripientem non rarò pendulam è pariete
citharam, tactuque chordarum temperantem
impetum vocis, & excepta sunt hæc verba ab il-
la numeris illigata.

*En inter Flores pulchrescis, & inter Olivas
Iesule, nec molli spernis adesse Rosæ.*

namque Matre Oliva, & Patre de Floribus na-
ta erat. Vehementissimi amoris comes, ac te-
stis zelus virginem adurebat, ideoque otiosos
in templo fabulantes admonebat officij: Non
erant domi, qui coram illa quiddam ineptum
proferrent, veriti fulmina Virginis divinas in-
jurias non tolerantis. A prima pueritia si for-
tè audivisset sorores amatorium quid concinen-
tes, uberrimo fletu testabatur dolorem cordis
exulcerati. Lacrymas, quia unicè ad ærarium
Dei pertinere didicerat, namque illis emitur
cælum, nolebat aliò à quocunque profundi, id-
eoque cum fortè vidisset Matrem plorantem:
Quid, inquit, prodigis gazam Numinis thesauro
referendam? Quotiescunque verò suum Deum
ab aliis coli animadverteret, triumphabat im-
menso gaudio, & aliquando cum redivisset ad
cor fœmina è sacro Cœnobio profuga, Rosæ
miris lætitijs incessit, festumque diem egit, per-
inde ac si totius Americæ sceptrum ad illam de-
volutum fuisset: Deusque, ut Rosæ gaudium in-
ten-

tenderet, ostendit ei sanctitatem insignem, quam adeptura olim erat pœnitens Sanctimonialis. Habiturus aliquando erat solemnem Concionem Confessarius Rosæ, quem repente febris invasit. Rescivit id Virgo, & precibus contra se invitavit Concionatoris febrim, futuriq̄ue eventus certa virum admonuit, præstò illi fore vires, se verò coquendam febrim non sua. Quod reipsa contigit Rosæ, ut olim sanctæ Catharinæ Senensi. Propagandæ gloriæ divinæ studio innumera excogitabat indies, quæ hominum pietatem accenderent: velut inter cætera novam artem conficiendi vestes infanti Deo, offerens pro indusio, fasciâ, stragulo, fimbriis, crepundiis, preces, jejunia, verbera innumera. Quod nobile inventum quàm plurimi amplexi sunt. Hanc autem sui amoris amplificandi sollicitudinem ingenti miraculo probavit Deus. Anno hujus sæculi decimo septimo, decima quinta Aprilis die, cadente Sole, Rosa cum uxore, & filiabus Gundisalvi Quæstoris effusa in preces ante pulcherrimam Servatoris imaginem, vehementiùs amoris stimulis concuti cœpit, jamq̄ue nec voci temperare posse, sed erecta in pedes fervidissimè affari suum Deum, eumq̄ue obtestari, ut ignita pharetra excussa mortales omnes sui amoris telis vitalibus vulneraret: Cum ecce puella Quæstoris filia videt Servatoris vultum sudore madidum, in argumentum amoris, quo flagrabat amantissimus

Deus, quemque in Rosæ gratiam indicibus illis profitebatur, ut pares hominum corporibus flammæ accenderet. Mox puellæ mater, tum genitor, deinde Religiosi viri, tandem Angelinus Medorus, qui sacram effigiem coloraverat, aliique plurimi viderunt copiosas sudoris guttulas ad instar minutissimorum unionum tota sacratissimæ imaginis facie conspicuas lucere, ac prominere. Subnasci aliis alias, mutuoque attritu solvi in fluxum, ac diversis lineis per capillos, & collum decurrere, quoque detergebantur magis, eò magis erumpere, rivosquerivis succedere: & hoc ostensum supra quatuor horas produci, nullo colorum, aut venustatis detrimento; imò adaueta interim pulchritudine vultus divini. ChrySTALLINI humoris claritas, odor nullus, & alia quamplurima examina, palam fecere, non inesse humori pinguedinem aliquam ex coloribus oleo temperatis, sed omnes naturæ, atque artis industrias à tali prodigio longè abesse. Proscenium illud amoris divini recipros hominum amores invitantis Rosæ vota implevit; namque omnes, qui spectaculo interfuere, novis, acutis, insolitis divini amoris stimulis sub illius intuitu vulnerati sunt. Neque hic stetit miraculum, sed alterius partu suam certitudinem asseruit; namque Rosæ ipsa lapsu fortuito ad terram allisa graviter offenderat, adeò ut Chirurghi metuerint, aut mancam Virginem ea parte fore, aut curationis

re-

remedium diuturnum incertumque. Rosa certa recuperandæ salutis, si gossipium divino sudore madidum brachio admoveretur; tamen cupida fruendi diutiùs doloribus suis, id non est ausa, nisi ex Confessarij præscripto. Tunc verò tractu prævalido sentit redire ad suam sedem distortos nervos, detumescere pulpos, distringi musculos: attonitis adhæc Chirurgis, qui de intractabili brachio, & in omnem medelam contumaci, jam propè desperaverant. Præter illa, quæ innuimus, Rosæ prodigia, imperium in belluas, arboresque, & in spiritus ipsos, intuitum cordium, & absentium rerum, manifesta alloquia præsentis Dei, prodibit brevi aliorum uberrima appendix; statim atque licuerit, ex lege sacrorum Rituum.

CAPVT XIV.

ROSÆ cum imagine Deiparæ familiare consortium: in divinæ Crucis signum Religio: Mutui honores, quibus illa, & S. Catharina Senensis se prosequuntur.

ANte centum & ampliùs annos imago Deiparæ Virginis, cui à Rosario nomen est, Lima cultum accepit: Ex illo Roseto vernascantis fidei in eas terras sese latè diffudit. Ad hujus aram Rosa perpetuò procumbebat in preces, mira lætitia gestiens, & suam Divam loquentē